

گفت‌وگو

شهناز رمارم:

کمپین «زنان به زنان رأی بدهند» راه انداخته‌ایم

● شهناز رمارم، مسئول مجمع زنان اصلاح‌طلب استان خراسان، عضو هیات‌رئیسه شورای هماهنگی اصلاح‌طلبان و عضو هیات‌رئیسه اولین پارلمان معلمان خراسان‌رضوی، درباره سازوکارهای رسیدن به سهمیه ۳۰ درصدی در استان خراسان‌رضوی با «شرق» گفت‌وگو کرده است:

■ وضعیت استان به‌لحاظ زنان توانمند و علاقه‌مند برای ورود به عرصه سیاست و انتخابات آتسی مجلس را چطور ارزیابی می‌کنید؟

استان خراسان‌رضوی در حوزه تحصیلات زنان وضعیت بسیار خوبی دارد. برای اولین‌بار در سال ۶۲،۷۸ درصد ورودی دانشگاه فردوسی دختر و ۳۸ درصد پسر بودند و الان با وجود دانشگاه‌های متعدد آزاد، پیام‌ور و... زنان برای تحصیلات عالیه خیز بلندی برداشته‌اند و در تحصیلات تکمیلی ارشد و دکترا جلوتر از مردان حرکت می‌کنند. الان احزابی که در خراسان در سطح ملی و استانی وجود دارند، شاخه‌های زنانشان بسیار فعال‌اند. تشکیلات بانوان مجمع زنان اصلاح‌طلب بیش از ۳۰۰ عضو در استان دارد که زنان فرهیخته و توانمند استان را شامل شده است. ما حتی زانانی با قابلیت استاندارد شدن داشتیم که به‌هنگام انتخاب استاندارد به وزیر کشور معرفی کردیم اما متأسفانه در عرصه مدیریت اجرایی کمتر از زنان استفاده می‌شود. با تأسف باید بگویم که تعداد زیادی از زنان با تحصیلات دکترا خانه‌دارند.

■ فکری می‌کنید بتوانید سهم ۳۰ درصدی زنان از فهرست نهایی اصلاح‌طلبان استان را بر کنید؟

۳۰ درصد از ۱۸ نفر نماینده استان می‌شود شش نفر، بله ما حتی بیش از اینها هم زن توانمند داریم اگرچه هدف نهایی ما شناسایی زنان توانمند و معرفی آنهاست. شاید همه آنها رأی نیاورند اما این امکان ایجاد می‌شود که در دوره‌های بعد به‌ویژه در شهرستان‌ها که مقاومت برای ورود زنان وجود دارد فضا تلطیف و این مقاومت شکسته شود.

■ نگاه شورای هماهنگی جبهه اصلاح‌طلبان استان به سهم زنان چگونه است؟

ما الان در هیات‌رئیسه شورای هماهنگی سه زن داریم که این نگاه مثبت شورا را به ورود زنان نشان می‌دهد، اما درکل دو نگاه وجود دارد. یک نگاه این است که ما شایسته‌سالاری مطرح می‌کنیم اگر خانم شایسته‌ای وجود دارد حتماً او را وارد فهرست کنیم. اما یک نگاه دیگر این است که اصلاً قرار نیست زنان دیده شوند. سؤال من از شورای هماهنگی این است که آیا مردان موردنظرشان از زنان موجود قوی‌ترند؟

■ به‌لحاظ تأمین هزینه‌های مالی زنانی که قرار است وارد عرصه انتخابات شوند، چه برنامه‌هایی دارید؟

خانم‌های اصلاح‌طلب طرحی دارند مبنی‌بر ایجاد یک هم‌افزایی. قرار شده است افرادی که نامزد نیستند اما توان مالی دارند، وارد شوند و دیگران هم توان‌های اندک خود را روی هم بریزند و از این اندک‌اندک‌ها توان مالی خود را افزایش دهند. چون حضور زنان به معنای عام مطرح است نه فرد.

■ شما کمپین «زنان به زنان رأی دهند» را در استان آغاز کرده‌اید. این کمپین به دنبال چیست؟

ما وقتی سراغ بزرگان می‌رویم، به ما می‌گویند بخشی از مشکل تقصیر خود زنان است که خودشان را جدی نمی‌گیرند یا دست‌کم می‌گیرند در این شرایط چه توقعی از مردان دارید؟ کمپین «زنان به زنان رأی دهند» دنبال یک فرهنگ‌سازی است نه صرفاً یک حرکت جنسیتی. این فرهنگ‌سازی تلاش دارد بگوید خانم‌ها رأی‌شان را به زنان یا مردانی که برای حوسه زنان برنامه دارند و قبل از انتخاب‌شدن در برنامه‌های خود اعلام کرده‌اند، دهند. برنامه داریم در این زمینه با علما صحبت کنیم. نزد علمای قم برویم و درباره لزوم استفاده از سرمایه اجتماعی زنان در عرصه سیاست رایزنی کنیم.

■ با ممانعت‌ها یا انتقاداتی روبه‌رو نشده‌اید؟

طبعاً هر آغازی با یک سری مقاومت‌هایی روبه‌رو می‌شود. این درحالی است که تا به حال مردان بدون هیچ پیش‌شرطی رأی زنان را گرفته‌اند اما بعد از ورود به مجلس زنان، مطالبات و نیازها و خواسته‌هایشان را فراموش کرده‌اند. ۹ دوره مجلس نشان داده است سهم زنان از پارلمان از پنج درصد بالاتر رفته است یعنی مردها حاضر نبوده‌اند رأی‌شان را به زنان دهند. برای همین ما از خود زنان استمداد طلبیده‌ایم که یک‌بار هم شده برای جبران جبر تاریخی به زنان رأی دهید.

نامشخص‌بودن مواضع اکثریت نمایندگان درباره مسائلی که مجلس راجع‌به آنها تصمیم‌گیری می‌کند، موضوعی بود که هفته گذشته طی گزارشی در «شرق» به آن پرداختیم. در آن گزارش اشاره شد که براساس ماده ۱۲۶ آیین‌نامه داخلی مجلس، در موارد ذیل اخذ رأی مخفی یا ورقه الزامی است:

۱- انتخاب اعضای هیات‌رئیسه، حقوق‌دانان شورای نگهبان، نمایندگان مجلس در نهاده‌ا و هیات‌ها، مجامع و شوراها و سایر انتخابات راجع به اشخاص

۲- انتخابات داخلی شعب و کمیسیون‌ها

۳- رأی اعتماد و عدم اعتماد به وزیران و هیات

وزیران و رأی سبست به اعتبارنامه نمایندگانی که مورد

اعتراض واقع شده‌اند.

ولی به نظر می‌رسد این الزام در پیمانی نانوشته به سایر تصمیم‌گیری‌های نمایندگان هم تسری یافته و در سایر موارد که این الزام قانونی مبنی بر مخفی‌بودن رأی‌گیری هم وجود ندارد، اکثریت نمایندگان از ابراز نظر صریح خود امتناع می‌ورزند. در شرایطی که در مسئله بررسی برجام با وجود مشخص‌بودن نظر همه سناتورهای آمریکایی پیرامون توافق، هنوز موضع همه نمایندگان مجلس مشخص نیست، چرایی این ابهام در نظرات نمایندگان مجلس و امکان علنی‌بودن آرای آنها را از برخی نمایندگان سؤال کردیم. نمایندگانی که برخی از آنها بر ادامه همین رویه و پنهان‌ماندن آرا تأکید داشتند و برخی دیگر از آشکارشدن رأی نمایندگان در مورد طرح‌ها و لوایح گوناگون و از جمله درباره برجام استقبال کردند.

مجلس در چارچوب قانون، پربنت آرای موافق و مخالف را منتشر کند

محمدرضا تابش، نماینده اصلاح‌طلب اردکان درپاسخ به سؤال ما دراین‌باره با تأکید بر اینکه نیازی نیست درباره برجام رأی‌گیری علنی انجام شود، گفت: «اکثریت مجلس همراه نظر مردم هستند. الان اگر از مردم نظرخواهی کنید، به ضرس قاطع می‌گویم که بیش از ۹۰ درصد مردم موافق این توافق هستند. در مجلس هم با وجود اینکه شاکله مجلس از اصولگرایان تشکیل شده ولی من به شما می‌گویم که اکثریت مجلس نیز با نظر مردم همراه هستند». تابش در توضیح مخالفت خود با علنی‌شدن رأی‌گیری درباره برجام، به احتمال بهره‌برداری‌های جناحی از برخی نظرات نمایندگان اشاره کرد و این فضا را موجب محدودشدن دایره اظهارنظر نمایندگان دانست و توضیح داد: «نباید کسی خواستار این باشد که از باب تهدید، نمایندگان را به مردم معرفی کند. اینکه مردم بخواهند بدانند نمایندگانشان چه نظری دراین‌باره دارند، حق مردم است؛ به شرط آنکه نخواهیم با این روش نمایندگان مخالف را بگیریم. ما نباید سعی کنیم که نظرات مخالف را بگیریم. ما باید با مخالف است، بگویم چون نماینده‌ای با نظر ما مخالف است، پس نماینده بدی است. بنده خودم موافق کلیات برجام هستم و این حق را برای دیگران قائلم که با آن مخالفت کنند». او در پاسخ به این سؤال که چرا مردم نباید نمایندگان موافق و مخالف برجام و سایر طرح‌ها و لوایح را بشناسند، نیز گفت: «به عقیده من انتشار رأی‌هایی که الزام به مخفی‌بودن ندارد، نه‌تنها اشکالی ندارد بلکه مفید هم هست و حتی مجلس می‌تواند مکانیسمی طراحی کند که در مورد رأی‌گیری برای طرح‌ها و لوایح، پربنت آرای نمایندگان را منتشر کند و این بسیار خوب است. در

قانون هم مسائلی که جنبه امنیتی دارد یا موارد خاصی که توجیه دارد، در آیین‌نامه تأکید شده که مخفی باشد. اما در بقیه موارد به نظر من آرا می‌تواند قابل‌انتشار باشد و بسیار هم خوب است که این‌طور باشد.»

هیأت رئیسه نباید آرا را منتشر کند

اما بهروز نعمتی نماینده اصولگرای اسدآباد که در کمیسیون ویژه بررسی برجام هم از حامیان توافق بود،

طرفدار ادامه رویه کنونی در مخفی‌ماندن آرای نمایندگان است و دراین‌باره می‌گوید: «در مجموع همیشه مشخص است که هرکس به چه چیزی رأی داده و به چه چیزی رأی نداده، ولی اینکه این اطلاعات برای عموم منتشر شود یا نه، مسئله‌ای است که هیات‌رئیسه باید درباره آن تصمیم‌گیری کند. آنچه مسلم است اینکه حفاظت و صیانت از آرای نمایندگان، مسئولیت هیات رئیسه است». او در پاسخ به این سؤال که به جز چهار مورد مصرح در آیین‌نامه، انتشار آرای نمایندگان در سایر موارد چه ایرادی دارد هم به این جمله اکتفا می‌کند که: «هیات رئیسه باید آرا را حفظ کند. من مطمئنم که هیات رئیسه الزام دارد آرا را حفظ کند و آنها را منتشر نکند».

رای‌گیری مخفی نباشد، رأی‌های بهتری داده می‌شود

عباسعلی منصوری‌آرانی نماینده مستقل آران که از حامیان دولت در بهارستان به شمار می‌آید هم در پاسخ به سؤال «شرق» درباره علت مخفی‌ماندن آرای نمایندگان، می‌گوید: «من معتقدم که باید متغییر خیلی شفاف و روشن مواضع خود را بیان کنیم و این‌ن خیلی هم خوب

سیاست

گزارش «شرق» از دیدگاه نمایندگان درباره رأی‌گیری علنی در مورد برجام

محرمانه‌ها آشکار می‌شود؟

مهدی قدیمی

تامل‌برانگیزی نیز اشاره می‌کند و می‌گوید: «نکته مهم این است که مجلس ما از معدود مجالسی است که هرچه در آن تصویب می‌شود، بلافاصله

درباره موضوعات مختلف چه نظراتی دارند و چه رأسی می‌دهند. به نظر من اگر این اتفاق می‌افتاد، رأی‌ها بهتر می‌شد. چون وقتی ما خود را در معرض قضاوت و خواسته‌های مردم قرار دهیم، با دقت بیشتری اعلام نظر می‌کنیم». منصوری‌آرانی با تأکید بر اینکه «شکل‌گیری این رویه، کار خوبی است و من موافق آن هستم»، درباره چگونگی اجرای آن می‌گوید: «باید هیات رئیسه تصمیم بگیرد و خوب است که این کار انجام شود».

اگر آرا علنی باشد هم تأثیری در نتیجه ندارد

ابراهیم آقامحمدی نماینده اصولگرایی که همواره در صف مخالفان دولت نامش به چشم می‌خورد، در پاسخ به این سؤال که نظر شما درباره آشکارشدن آرای نمایندگان به مسائل مختلف چیست، می‌گوید: «آنچه قانون نسبت به آن صراحت دارد، فقط علنی‌بودن مذاکرات است و درباره رأی‌گیری‌ها چنین الزامی وجود ندارد. البته من معتقدم اگر آرا علنی باشد هم تأثیری در نتیجه ندارد، چون چیزی نیست که بگویم اگر علنی باشد بهتر از این می‌شود». او در پاسخ به این سؤال که آیا برای موکلان این حق را قابل نیستید که بدانند وکلایشان با چه چیزهایی موافقت یا مخالفت کرده‌اند، می‌گوید: «حق باید مبتنی بر قانون باشد. وقتی در قانون الزام نشده رأی‌ها آشکار باشد، ممکن است این باب دل من و شما باشد یا نباشد. اما باید به قانون عمل شود». وقتی به آقا محمدی گفتیم که قانون در چهار مورد الزام به مخفی‌بودن رأی‌ها دارد و این یعنی در بقیه موارد مخفی‌ماندن آرا الزامی نیست، تنها به گفتن همین جمله اکتفا کرد: «همین توضیحی که دادم کافی است».

مثل همه دنیا به سمت شفافیت حرکت کنیم

امیرخجسته، نماینده اصولگرا و میانه‌روی همدان که ریاست کمیسیون شوراها و امور داخلی مجلس را نیز به عهده دارد، در پاسخ به سؤال «شرق» درباره مخفی‌بودن یا علنی‌بودن آرای نمایندگان، از آرای علنی و آشکار استقبال می‌کند و می‌گوید: «به نظر من هیچ اشکالی ندارد که این اتفاق بیفتد. وقتی نماینده‌ای نظر و دیدگاه خودش را بداند و برای آن استدلال داشته باشد،

هیچ مشکلی ندارد که هم در صحن مجلس و هم در مجامع عمومی همه از این دیدگاه‌ها خبر شوند؛ مثلاً خوب است نظر همه نماینده‌ها و دیدگاه همه آنها درباره برجام در جامعه روشن شود یا مثلاً درباره قوانین مالیاتی هم باید همه مردم بدانند نمایندگان چه نظری دارند. همان‌طور که در همه دنیا هم همین‌طور است و ما هم باید به این سمت برویم که همه چیز شفاف باشد». او درباره چگونگی امکان عملی‌شدن این

روش در مجلس هم می‌گوید: «باید روی آن کار شود و پیشنهاد شود و به‌تدریج پیش برویم تا عملی شود. هم نماینده‌ها می‌توانند درخواست کنند و هم از آنجا که وظیفه ذاتی هیات‌رئیسه است، خود هیات‌رئیسه می‌تواند براساس آیین‌نامه داخلی اقدام به اجرای این روش بکند».

شفاف‌شدن موضع همه نمایندگان به صلاح جامعه است

جواد هروی، نماینده مستقل قانانت که او نیز ازجمله نمایندگان حامی دولت در مجلس است هم از آشکارشدن آرای نمایندگان استقبال می‌کند و می‌گوید: «اعتقاد من این است که یکی از علت‌های اصلی نبود شفافیت، خود رسانه‌ها هستند؛ چون شما رسانه‌ها باید از تک‌تک نماینده‌ها نظراتشان را بگیرید و منتشر کنید تا مردم از نظرات همه نمایندگان‌باخبر شوند. موضع هر نماینده‌ای در بحث‌های اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی، سیاست داخلی و سیاست خارجی باید کاملاً روشن باشد. من به عنوان یک نماینده اگر موضع‌گیری صریح و روشنی درباره این مسائل نداشته باشم، چگونه می‌توانم در مقابیل قانونی که وضع می‌شود، حرف بزنم و از آن دفاع یا آن را نقد کنم». او به مسئله

بقیه نمایندگان و اینکه رویه کلی مجلس چگونه باشد، من نمی‌توانم چیزی بگویم اما همان‌طور که گفتیم با شفافیت بیشتر و روشن‌شدن مواضع همه نمایندگان درباره همه موضوعات موافق هستم و این را به صلاح جامعه می‌دانم».

رای‌گیری درباره برجام باید علنی و آشکار باشد

آخرین نماینده‌ای که دراین‌باره با او گفت‌وگو کردیم، جعفرزاده ایمن‌آبادی، نماینده اصولگرای رشت و از حامیان دولت بود. او با اینکه با رأی‌گیری درباره همه طرح‌ها و لوایح به‌صورت آشکار مخالف است، می‌گوید: «قرار نیست همه چیز را همه بدانند. اگر قرار باشد همه رأی‌ها معلوم باشد، دیگر رأی برای رضای خدا نیست و حتی برخی موارد لازم است که مطالب در جلسه غیرعلنی مطرح شود چون وقتی همه چیز علنی باشد، ممکن است نیت و اغراضی در نظر گرفته شود و دیگر در راه رضای خدا رأی داده نشود». اما جعفرزاده در پاسخ به این سؤال که مثلاً درباره برجام چه اشکالی دارد که مردم با موافقان و مخالفان این توافق آشنا شوند، می‌گوید: «باید مصادیق را جدگانه بررسی کرد؛ مثلاً من به‌صورت مصادافی درباره برجام کاملاً موافق هستم که این اتفاق بیفتد و رأی همه نمایندگان آشکار‌شود تا مردم بدانند که کدام نمایندگان به‌دنبال منافع ملی و مصالح کشور هستند و چه کسانی به دنبال مقاصد جناحی و سیاسی خود هستند. بنابراین معتقدم رأی نمایندگان به موضوع برجام باید آشکار و علنی باشد تا مردم بدانند که چه کسانی به دنبال دغدغه‌های زندگی آنها هستند و چه کسانی مسائل دیگر را پیگیری می‌کنند. درباره سایر طرح‌ها و لوایح هم باید موردی بحث شود. گاهی شاید مواردی باشد که به صلاح نباشد رأی‌ها اعلام شود و در برخی موارد اشکالی ندارد».

سرانجام آرای مخفی

نگاهی به نظرات فوق و سؤالاتی که همچنان درباره علت نامعلوم‌بودن آرای اکثر نمایندگان به طرح‌ها و لوایح مختلف وجود دارد به‌ویژه در ماه‌های پایان کار مجلس نهم و موسم ارزیابی نمایندگان این مجلس در دوره چهارساله نمایندگی، نشان از اهمیت این موضوع دارد. موضوعی که اگر مجلس درباره آن چاره‌اندیشی کند، خروج رأی‌های نمایندگان از خفا و آشکارشدن این‌آرا در پیشگاه مردمی که این‌نمایندگان را انتخاب کرده‌اند، می‌تواند ملاک و معیاری مناسب برای قضاوت موکلان درباره عملکرد وکلایشان باشد.

روزهای الرشید

جواب نامه ۲۴ ساعت بعد آمد. نامه کوتاه بود؛ خیلی کوتاه. نوشته بودند حالشان خوب است و دلشان برای من تنگ شده. یک عکس دسته‌جمعی هم فرستاده بودند. پشت عکس نوشته بودند، «تقدیم به تو».

■ این اسارت چقدر طول کشید؟

دهم بهمن ۶۲ در بیمارستان سرخه‌حصار بودیم. بحث مبادله اسرا از طریق صلیب‌سرخ که پیش آمد، ما را به کشور برگرداندند. درواقع اولین گروهی بودیم که به کشور برگشتیم. می‌خواستند از ترکیه ما را ببرند ایران. راه هوایی عراق- ایران بسته بود. راه خلی طولانی شد. هفت ساعت در راه بودیم. نگران بودم، ولی به روی خودم نمی‌آوردم. شنیده بودم بعضی اسرا را برده‌اند اسرائیل و آمریکا مدت چهار سال بسیاری از قوای جسمی خود را از دست داده بودند. هواپیما که اوج گرفت، سرم گیج می‌رفت. قشارم پایین افتاده بود. یک‌لحظه دیگر چیزی نفهمیدم. فقط صدای آژر را می‌شنیدم که می‌گفت: «شما دست نزنید. ما خودمان می‌آوریمش». به من آمبول زدند تا حالم جا آمد. قبل‌ها هم در هواپیما حالم بد می‌شد ولی نه به این شکل. ظهر ترکیه بودیم. یک‌راست رقتیم اردوگاهی که کارهای مبادله اسرا را انجام می‌دادند. از صلیب‌سرخ و هلال‌احمر ترکیه و ایران آنجا بودند.

■ واکنش صلیب‌سرخ و خبرنگارها چه بود؟

خبرنگارها از جاهای مختلف آمده بودند که اولین گروه اسرایی را که آزاد می‌شوند، ببینند. تعجب کرده بودند ما آنجا چه‌کار می‌کنیم. اول برخورد خوبی نداشتند. ما از آنجا گفتیم و اینکه چه بلایی سر بچه‌ها می‌آورند. وضع زندان‌ها و اردوگاه‌ها را گفتیم. باورشان نمی‌شد.

■ چقدر طول کشید تا خانواده را ببینید؟

دو روز باید قرنطینه می‌شدیم. آن دو روز، از وزارت اطلاعات می‌آمدند برای پرسش و پاسخ. بعد از آن در دوازدهم بهمن هم خانواده‌ها آمدند.

■ پرسش و پاسخ؟! چرا؟

ما هم انتظار چنین برخوردی را نداشتیم. البته آنها هم وظیفه خود را انجام می‌دادند، اما برای ما سخت بود. حتی ما را پیش امام(ره) نبردند. تنها آرزویی که داشتیم همین بود که برویم پیش امام(ره). هیچ‌کس نمی‌دانست اسرا در عراق چه وضعیتی دارند. امام(ره) که گفتند «اسرا شهدای زنده‌اند»، خیلی چیزها عوض شد.

نگاهی نو، خلاقیتی نو، خدماتی نوین

رستوران لئون شعبه نیاوران

خیابان دکتر باهنر(نیاوران)، بعد از مژده، پلاک ۴۰۶

تلفن: ۰۰ ۲۲ ۷۲ ۲۲

www.leon1960.com